

СТАНОВИЩЕ

Във връзка с дисертационен труд на тема **„Скулптурният симпозиум в Илинденци и социокултурното му присъствие в съвременното българско изкуство след 1989 година”**. Автор **Анна Покровнишка**

От **проф. Христо Харалампиев** – преподавател в катедра „Рисуване и моделиране” при Архитектурния факултет на УАСГ.

Анна Покровнишка е родена 1971 година. Магистър по педагогика на изобразителното изкуство – СУ „Климент Охридски” 2006 година. Гл. ас. в ЮЗУ „Неофит Рилски” Благоевград от 2006 г. Организираща е самостоятелни изложби в София, галерия „Аросита” и Благоевград. Участник в редица общи и международни изложби. Автор на публикации свързани с творческите и интереси в редица издания в областта на изобразителното изкуство. Академичен наставник и експерт по различни проекти, свързани с висшето образование. Носител на награда от СБХ в рамките на изложба в Благоевград. Член на СБХ.

Представеният дисертационен труд практически представлява опит за изясняване ролята и значението на симпозиумната форма на проява в областта на скулптурата, нейният генезис и легитимация в българските условия, като социокултурен феномен. За предмет на изследването е избран Международния скулптурен симпозиум в Илинденци и неговото присъствие в национален и международен аспект.

Очевидно темата е актуална, предвид все по-нарастващия авторитет и развитие на тази специфична форма на изява. Без съмнение теорията в тази област, носи дисертабилен потенциал поради възможността цялостната форма и резултатите от нея да бъдат научно изследвани и оценени.

Дисертационният труд се състои от: увод, пет глави, заключение, библиография и приложения.

Класически структуриран, текстът е построен с логическа последователност, водеща до необходимите доказателства на авторовата теза.

В уводната част, ясно са определени времеви диапазон, предметът и полето на изследване, целите, задачите, както и избраната методология за работа.

След задължителната историческа справка, в глава първа се разглеждат общите характеристики на симпозиума като форма. Тук интерес буди релацията Автор – Творба – Зрител, като основополагаща в обяснението на симпозиума като социокултурен феномен.

Глава втора, трета и пета са посветени на същинския предмет на изследването – Международния скулптурен симпозиум в Илинденци. Това е най-съществената и съдържаща приносен характер част от труда. Тук авторът се чувства най-уверен и демонстрира познания, очевидно резултат от собствен опит и лично участие. Независимо от това, че по темата Илинденци е писано не-малко, дисертантът успява да изведе собствените си тези, особено що се отнася до проблема за „идентичността на културната среда” и „социализацията на художествената творба” в нея. Изяснени са мотивите за възникване на симпозиума, както и неговата концепция, насоченост и бъдещи перспективи. Във връзка с очертаване на неговата структура и типологични особености са избрани определени автори и произведения, очертаващи характеристично неговия облик. Приносен е анализът на арт-пространството в Илинденци, като определящо неговата идентичност.

В глава четвърта се разглеждат сродни арт прояви, като симпозиумите в Бургас, Ясна поляна, Мездра и Седжияно – Италия. Тук текстът е по-скоро информативен и дава основание за известни препоръки, особено по отношение на неговата пълнота и изводи, пряко свързани с появата и развитието на скулптурния симпозиум в Илинденци. Тази препоръка се отнася най-вече за анализа на Международния симпозиум по скулптура в Бургас, като основа и първообраз на всички останали появили се доста по-късно и други условия прояви.

В заключението се систематизират постигнатите резултати и се оценява мястото и значението на арт проявата Илинденци в рамките на съвременните условия.

Приносите на дисертационният труд са формулирани коректно и отговарят на фактическото съдържание.

Богатият илюстративен материал допълва цялостния поглед на автора върху проблема, показвайки личната оценка и предпочитания в контекста на преследвания резултат.

Въз основа на всичко това и независимо от направените препоръки, смятам, че представеният дисертационен труд притежава необходимите качества за присъждане на научната и образователна степен „ДОКТОР”.

Като член на Научното жури ще гласувам с „ДА”.

Проф.Христо Харалампиев

13.09.2016 г.

София